

Pobudniku čezmejnega pevskega sodelovanja v hvaležen spomin

Tone Ivartnik ni samo četrto stoletja vodil MePZ Podjuna-Pliberk, po njegovi prvi pobudi leta 1966 je leta 1969 nastala tudi čezmejna revija Od Pliberka do Traberka.

JANKO KULMESCH

Tone Ivartnik bo ostal nam pevkam in pevcem zbora MePZ Podjuna-Pliberk vedno v spominu. Njegov nastop, njegove izbrane nežne in vsebinsko globoke besede, njegovo znanje, njegova ljubezen do petja nam daje tudi danes občutek, da je še vedno med nami. Delo s Tonejem je bilo izredno zanimivo in bogato, saj je nam pevcem znal približati pomen in smisel svojega ustvarjanja. Kot strokovnjak se ni bal posegati po novi literaturi in je tako zapustil na Koroškem zelo močne sledove.

Milan Piko, predsednik MePZ Podjuna-Pliberk

Pliberk/Prevalje Če odpreš spletno stran Koroške osrednje knjižnice dr. Franca Sušnika Ravne na Koroškem in prebereš zapis o Tonetu Ivartniku, se začneš šele zavedati, kako malo je pretežna večina koroških Slovencev poznala njega, predvsem pa njegovo bogato in raznoliko delo – pa čeprav je Tone Ivartnik četrto stoletja vodil MePZ Podjuna-Pliberk, smo ga z njegovo Podjuno vedno spet srečavali na raznih koncertih, z

njim pogostokrat pokramljali in uživali ob njegovi izraziti prijaznosti in tankočutnosti.

Med drugim beremo na spletni strani ravenske knjižnice dr. Franca Sušnika: »Delal je kot predavatelj, učitelj telesne in glasbene vzgoje ter kot vodja mladinskega pevskega zbora na osnovni šoli na Ravnah na Koroškem (1959-1961). Kasneje se je zaposlil na Gimnaziji Ravne kot predavatelj obrambe, umetnosti in telesne vzgoje (1961-1976). V svoji športni karieri je bil državni mladinski prvak v smučarskih skokih na Jahorini (1952) in zmagal je tudi na Teku Republike v Ljubljani (1953).«

Predvsem pa je bil Tone Ivartnik kulturni ustvaralec z dušo in telesom. Sam je v pogovoru s predsednikom MePZ Podjuna Milanom Pikom leta 2004 dejal:

Peti sem začel v zgodnjih otroških letih, leta 1943, kot osemletni otrok sem hodil k zornicam (oz. svitnam/zgodnje jutranje maše v adventu, op.) zgodaj zjutraj precej daleč, samo da sem na komi z or-

Tone Ivartnik †

ganistom lahko prepeval. Mama je mislila, da ji bom zapel novo mašo; nove maše nisem zapel, vendar sem ostal pri petju. Skušal sem z zborom in petjem izraziti več kot pa samo v svoje zadovoljstvo.

In tako se je Tone Ivartnik, ki se je rodil 7. januarja 1935 v Velenju, v svojem življenju posvetil kot umet-

niški vodja in zborovodja več kot dvajsetim zborom v Mežiški dolini, je bil v Mežiški dolini soustanovitelj revije otroških in mladinskih zborov in vodja prvega Koroškega kvinteta, iz katerega se je leta 1960 razvil legendarni Koroški oktet.

Leta 1966 se je v Libučah dogovoril s Foltejem Hartmanom za sodelovanje nje-

govnega moškega pevskega zbora iz Pliberka za skupni nastop z zbori iz Mežiške doline. Iz tega dogovora je leta 1969 nastalo eno najstarejših čezmejnih srečanj – revija Od Pliberka do Traberka. Sam je večkrat poudarjal, da so se že takrat, v dnevih, ko je potekala revija, odprle za pevce meje in je s skupnim petjem živela vizija skupne Evrope. In ko je MePZ Podjuna leta 1979 iskal zborovodjo, je bil rad pripravljen prevzeti to nalogo. Vodil je zbor celih 25 let do leta 2004, prejel s »Podjuno« dvakrat odlično oceno na koroškem deželnem tekmovanju, sodeloval z njo pri kantati Miklova Zala v Celovcu in pel z njo mdr. tudi v znamenitem salzburškem Mozarteumu. Prav tako je bil sourednik notnih zbirk Milke Hartmann za moške in mešane zборе, za svoje delo pa je prejel številna priznanja tako v Sloveniji kot na Koroškem. V nedeljo, 26. avgusta, je Tone Ivartnik umrl v 78. letu starosti, so mu za vedno odpovedali dirigentski rokomi je za vedno utihnil pevski glas. Zanj so bile pesmi vedno izziv. Sedaj jih uživamo v večnosti, nas pa bodo nanj spominjale v trajni hvaležnosti.